

Muž (25 let); VŠ, technik

A: Máš přítelkyni?

B: Přítelkyni mám, jsme spolu 3 roky.

A: A plánujete rodinu nebo už jste se bavili na toto téma?

B: Už jsme se o tom bavili, ale rodinu neplánujeme.

A: Proč ne?

B: Ona ještě studuje a já bych se chtěl ještě víc vypracovat, udělat kariéru, mít lepší plat, abych si byl jistý, že ji i dítě budu schopen zabezpečit.

A: Ona má stejný názor? Když říkáš, že chceš nejdřív udělat kariéru, v kolika tedy dítě plánuješ?

B: Nemyslím kariéru jako takovou, to asi dělá člověk celý život, ale myslel jsem to tak, že už budu mít takový příjem, že se nebudu děsit, zda zaplatím elektriku. Dítě bych chtěl tak ve 30. S partnerkou se shodujeme.

A: A partnerce je kolik?

B: 21.

A: Takže jí bude kolem 26, kdy by měla první dítě, podle tvých (vašich) představ. Myslíš si, že je to vhodný věk na první těhotenství?

B: Myslím, že ano. Určitě bych nechtěl, aby ho měla po třicítce. S tím už jsem se v životě několikrát setkal ve svém okolí, např. i u mé sestry, a ty dotyčné měly během těhotenství potíže a to nechci zbytečně riskovat. Na druhou stranu bych taky chtěl, aby přítelkyně nejdříve dostudovala.

A: Jak myslíš, že by ses zachoval, kdyby teď tvá přítelkyně otěhotněla?

B: No, to je těžké... Postaral bych se o ně, i když asi ne tak, jak bych si představoval.

A: A nad interrupcí bys v tomto případě nepřemýšlel/nepřemýšleli? Ona by tak mohla dostudovat a ty pracovat na lepším místě...

B: Ona by si dítě určitě nechala, několikrát už jsme se o tom bavili. Mě samozřejmě tato varianta napadla, ale určitě bych ji k tomu nenutil. Myslím, že jsme ve fázi, kdy bychom takovou situaci nějak zvládli. Ale jak už jsem zmínil, snažil bych se, aby mohla studovat co nejdéle a pak případně i po narození dítěte jí nějak pomáhal, aby si školu mohla dodělat. V dnešní době si myslím, že studium je hodně důležité. Samozřejmě by s tím musela souhlasit.

A: V jakém smyslu by si dítě určitě nechala, jaké má důvody?

B: Má z interrupce strach a jak už jsem říkal i já, myslí si, že už by se situace nějak zvládla.

A: Máš nějakou představu, jaká jsou tedy rizika interrupce, zajímal ses o to někdy? Z čeho vlastně může mít strach?

B: Ano, má přítelkyně mě dostatečně informuje ☺. Hrozí riziko pro následná těhotenství, ale přiznávám se, že nevím konkrétně proč. Proto bych ji k tomu nenutil.

A: Dobře. Vrátila bych se k tomu, že prozatím rodinu neplánujete. Předpokládám, že se nějak bráníte početí...

B: Ano. Partnerka bere antikoncepci.

A: Víš jakou? Alespoň druh antikoncepce když ne název.

B: Je to hormonální antikoncepce v pilulkách. Název je, myslím, nějak Lindene. (Pozn.: Správně bylo Lindynette).

A: Myslíš, že je to dobrý druh antikoncepce?

B: Asi ano. Moc to neřeším. Ale přítelkyně si ji chválí třeba i kvůli pleti, protože dřív trpěla hodně na akné.

A: Byl bys ochotný užívat mužskou antikoncepci?

B: No, už jsem užíval a občasně užívám kondom. Ani nic jiného pro muže neznám. Ale používám ho nerad.

A: Jak to myslíš občasně?

B: Třeba, když si přítelkyně zapoměla vzít pilulku nebo zvracela...dost si to hlídá.

A: Aha. Tak to chápu a je to dobře. V čem ti kondom vadí?

B: No, jak bych to řekl...sex si s ním moc neužiju, není při tom taková citlivost, jestli mi rozumíš?!

A: Myslím, že vím, o čem je řeč. A partnerka by tuto variantu místo braní pilulek neuvítala?

B: Ne. Kondom jí vadí. Prý má asi alergii na ten umělý materiál, po sexu s kondomem cítí mírné pálení.

A: Takže chápu to tak, že s touto antikoncepcí jste oba spokojeni a neměnili byste?

B: Ano.

A: V tom případě mě zajímá, jestli víš, jaké má tato antikoncepce výhody a nevýhody?

B: Výhody jsou pravidelný menstruační cyklus, zlepšení akné a v 99% účinná – to vím od ní. Jinak už si asi další výhody nevybavím.

A: A zápory?

B: No, abych řekl pravdu, tak nevím.

A: A ví o nich alespoň partnerka?

B: Určitě ano, už mi o nich říkala, ale já si je nepamatuju. Jediné, co mě teď napadá je, že antikoncepce je vyrobená uměle, takže to asi bude mít vliv na životní prostředí, na zdraví...ale konkrétně opravdu nevím.